

Bet. o. Lovf. om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Øer.

Med Hensyn til Sagens finansielle Side, saaledes som denne er formuleret i selve Lovforslaget, da er det nysnævnte Flertal ogsaa enigt med Regjeringen i, at Myndighedsforholdets Overdragelse til Regjeringen som sin naturlige Konsekvens maa medføre, at Staten overtager de med Militærvæsenet forbundne Udgifter, hvorved dog ikke udelukkes, at Regjeringen — alt efter de enkelte Øers Øvne, naar Løberne maatte vise sig gunstige — kræver et Æquivalent derfor i de aarlige Bidrag, som Øerne skulle svare Staten.

Spvad endelig angaar Sagens politiske Side, nemlig den Begrændsning i Kolonialraadenes Myndighedsomraade, som fastsættes i Lovforslagets § 1, og som nu er tiltraadt af vedkommende Kolonialraad (jfr. Bilag I.), da nærer Udvalgets Flertal ingenfomhelst Befymring, efter som det ikke kan frigjøre sig for det Indtryk, at den saakaldte Selvfyrrelse, som Øerne have havt siden 1863, var en Gave af en noget tvivlsom Beskaffenhed og ikke er bleven benyttet paa nogen heldig Maade i forskjellige Retninger. Flertallet vilde derfor med Tilfredsstillelse have modtaget et Forslag om en fuldstændig Ophævelse af Kolonialloven for alle ikke kommunale Anliggender.

Udvalgets Flertal kunde have indskrænket sig til disse saa almindelige Bemærkninger, naar det udelukkende havde været henvist til det indbragte Forslag; men dette kan ikke siges at være Tilfældet. Det fremgaar saavel af den Forbindelse, hvori den vestindiske Kommissions Betænkning er sat med Forslaget, som af de fra Regjeringen fremkomne Udtalelser, at der til Statens Overtagelse af de vestindiske Hæruddgifter knytter sig den Tanke: at de Øerne en til de tidligere militære Udgifters Størrelse svarende Hjælp. Ved Forslagets Fremlæggelse udtalte saaledes den høitærede Finansminister, at man ifølge hans Opfattelse kunde indskrænke sig til at undersøge, „om i Virkeligheden St. Croix behøver den Hjælp, der derigjennem vil ydes den, om den behøver en saa stor Hjælp, og om Hjælpen ydes under en passende Form“. Der tillægges herved Forslaget Karakteren af et Understøttelsesforslag; men fra denne Side har Udvalget ikke behandlet det. — Flertallet er vel fuldstændig paa det Rene med, at Staten maa gribe til og vistnok bringe store Offre for at fikke St. Croix imod at gaa tilgrunde, og at det overfor de store Værdier, som Staten har staaende inde paa de vestindiske Øer, vilde være et økonomisk Feilgreb, om man overlod Kolonien til sin egen Skjæbne; men det kan dog ikke slutte sig til den Opfattelse, at Understøttelses-Spørgsmaalet enten delvis eller som Helhed kan finde sin Afgjørelse igjennem denne Lov. At Statens Overtagelse af de militære Udgifter ifølge Sagens Natur — saalænge Øerne ikke evne at give noget Æquivalent — bliver en finansiell Lettelse for Kolonien, er jo en given Sag; men, i Lighed med den vestindiske Kommissions Flertal, at basere Understøttelsen paa den Tilfældighed, at den beregnede Underbalance for St. Croix kan sættes lig med de tidligere Hæruddgifter, er saa meget uheldigere, som denne Forudsætning ikke kan gjøres gjældende for St. Thomas Vedkommende, ikke at tale om, at den selv for St. Croix synes fuldstændig at skulle glippe, idet det fremgaar af en offentliggjort Meddelelse om Kolonialraadets Møde paa St. Croix den 19de November, at Dens Budget for næste Aar udviser en Indtægt af 141,807 Doll. og en Udgift af 231,311 Doll., altsaa et Deficit af 89,504 Doll., hvorefter det hedder i Meddelelsen: „Naar de militære Udgifter fradrages, vil der endnu blive et Deficit af 43,000 Doll., og fradrages endvidere Rentegarantien for Aktionærerne i Centralogieriet, vil der endnu blive et Underflud af 10,000 Doll.“ Den her beregnede Indtægt er ganske vist ca. 40,000 Kr. lavere end Indtægten for 1878—79, ligesom der i Udgifterne til Militærvæsenet, som St. Croix fritages for, ikke er iberegnet Beløbet til Pensioner, Understøttelser o. s. v., hvorhos Forholdene muligen kunne stille sig gunstigere ved, at Sukkerogieriets helbige Udvikling fjerner den Byrde, der ligger i Rentegarantien; men det her gjengivne Uddrag af Budgettet for St. Croix viser dog tydeligt nok, hvor ugjørligt det er at budgettere et bestemt Beløb som Dens Underbalance. — Det vilde vistnok være høist uheldigt, om de to Øer ikke bleve stillede fuldstændig paa samme Fod i Henseende til Militærvæsenets Ordning; men da man ikke kan forudsætte Ensartethed i den finansielle Status, bringer man, ved ifølge Kommissionens Forslag at anvende en Lov af fortrinnsvis militær Karakter tillige som Understøttelseslov, et fremmed Moment ind i den, der er formelt uheldigt. Da dette imidlertid er betydningsløst overfor de faktiske Forhold, og da den nævnte Opfattelse ikke har havt nogen Indflydelse paa Lovforslagets Formulering, skal Flertallet ikke nærmere dvæle ved denne Sagens formelle Side, men kun om de faktiske Forhold paa Øerne udtale, at disse ere af en saa indviklet Beskaffenhed og til deres rette Bedømmelse kræve et saa noie Kjenndskab til Øernes agronomiske, finansielle og sociale Forhold, at der kun igjennem et kraftigt Initiativ fra Regjeringens Side kan lægges Grunden til lysere Tilstande for vore vestindiske Besiddelser.

Da den nysnævnte formelle Indvending ikke rammer selve Forslaget, kan Flertallet i det Væsentlige slutte sig til de deri givne Bestemmelser, om end enkelte Medlemmer kunde have ønsket det samme Maal tilstræbt ad en noget anden Vej. Flertallet kan ikke selvstændig bedømme, hvorvidt den foreslaede Hærstyrke vil være tilstrækkelig; men saavel i den vestindiske Kommissions Sammen-